

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

96. Conceptus varij de Iejunio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

Dei ut illud è collo excutiant! ut liberi A remanent, dum quod solum natura necessarium est accipiunt!

pusculum vesperi, quid mirum, si vinura comburit eos?

Philip. 3.

Non sic illi, de quibus Apostolus: Quorum Deus venter est, & (ex consequenti) gloria in confusione, id est, luxuria.

Tertul. l. contra Psychic.

O quam verum! Tertullianus: Gulosus Deus venter est, pulmo templum, aqualiculum, altare, Sacerdos coquus, cujus tota charitas in cacabis fervet, tota fides in culinis calet, tota spes in ferculis jacet, O religiosum cultum! è certè servitutum præclaram! è pudorem!

Gulosus pulchre descriptus.

Conceptus variis de Ieiunio.

PVNCTVM XCVI.

¶ Quam necessarium jejuniū.

Cui non perneccsarium? Ei, qui carnem non habet. Basil. Mulieribus velut respirare jejuniū propriū est. Pueri velut plantæ virides jejuniū aqua irrigantur.

D. Bas. hom. 2. de jejuni.

Idem dixit, venerandam esse canitiem jejuniū vultus paradiso necessarium sit. Et Chrysof. Si Paradiso necessarium jejuniū fuit. extra Paradisum multo magis.

Idem dixit, venerandam esse canitiem paradiso necessarium sit. Et Chrysof. Si Paradiso necessarium jejuniū fuit. extra Paradisum multo magis. D. Chrysof. hom. 1. de par. Iob. 2.

¶ Ieiunium valet contra tentationes.

Suprà tetigimus, quàm acriter Iob fuerit tentatus, & qualiter Diabolus ipse in omnes sese res transformaverit, ut eum acrius pertentare posset. Sed unde visitanta? unde sic patiens? sic fortis? Ex jejuniō. Post septem dies loquutus est Iob, & non comedit, neque bibit. Sic vermes (Demones in eis comedentes) jejuniis ipse sustinuit, sic voratoribus vires ademit. Væ, si non fuisset jejuniō munitus.

Ieiunio fortis Iob. Orig. hom. 5. in Iob.

Gulosi imbecilles, ineptique sunt ad tentationes superandas: nam primo conflictu corrumpunt. Facit locus in Genes. de quinque Regibus Sodomæ, & cæterarum civitatum, luxui, ac ventri deditarum, qui quatuor aliis Regibus terga verterunt initio statim congressus, quia ubi ad quosdam puteos ibi proximos pervenerunt, inquit sacer Text. Et ceciderunt ibi, quod Vatablus exponit: Et conjecerunt se, aut præcipitaverunt se illuc in eos puteos bituminis, imbecilles utique, ac desperati. Bibite, & inebriamini, & vomite, & cadite, neque surgatis à facie gladii. Septuag. Vomitis, & cadetis, & non resurgetis à facie gladii. Ambros. Et non surgetis à facie gladii.

Gulosus invidiosus. Gen. 14. Vatabl. Ierom. 25. Septuag. Ambros.

Convivia vix sine peccato.

PVNCTVM XCV.

Iob. 1. D. Greg.

Divus Gregor. ad ista verba: Cumq; in orbem transisset dies conviviū, mittebat Iob, & sanctificabat illos, surgensque diluculo, offerebat holocausta per singulos; sic ait: Vir quippe sanctus noverat, quod celebrari cōvivia sine culpa vix possunt. Noverat quod magna purgatione sacrificiorum diluendæ essent epulæ convivorū, & quicquid in semetipsis filii convivantes inquinaverant, pater sacrificium immolando tergebat, &c. Quod si convivia inter fratres, & fratres filios talis parentis, qui eos tam benè instituerat, vix sine peccato celebrantur, quid de conviviis eorum, qui mane consurgunt ad ebrietatem sectandam?

Convivia sine culpa vix aguntur.

Isai. 5.

Væ, qui consurgitis mane ad ebrietatem sectandam, & potandum usque ad vesperam, & vino astuatis. Chald. Væ, qui consurgunt mane ad bibendum vinum vetus. Pagnin. Væ iis, qui consurgunt mane, ut ebrietatem sectentur, qui morantur ad crepusculum, donec vinum astuare faciat eos. Sept. Væ, qui consurgunt mane, & siceram sequuntur, qui expectant vesperam, vinum comburet eos. Describit quorundam convivia, quibus comminatum est Væ æternæ damnationis: sectantur vinum vetus, stant ad laudissimam mensam à mane usque ad cre-

Chald. Pagnin.

Septuag.

Exod. 17.
D. Hier. l. 2.
contra Ion.
Gen. 49.

In Exodo (inquit Hieron.) contra malec oratione Moyli. & totius populi usqs ad vesperam jejunio dimicatum est.

Richard.

Gad accinotus praliabitur ante eum, & ipse accingetur retrorsum. Gad est rigor abstinentie (inquit Richardus) hac ante, & retrò, hac à dextris, & à sinistris contra tentationes armamur.

Iejunii hominis sputum serpentes necat.
D. Ambr.

Ambros. in Hexamer. Iejuni hominis sputum si serpens (tentator) gustaverit, moritur.

¶ Quam excellens sit jejunium.

3. Reg. 21.

Aded excellens, & sanctum est, ut impia illa Iezabel nullà re, præter jejunium suum facinus posse contegere, ac velut sanctissimè factum, ostendere posse crediderit, ided jejunium prædicari iussit, ut quod sub sancto jejunio fieret, sanctum crederetur.

Iejunii quantitas existimatio apud damonem.
Matth. 4.
S. Pet. Chrysol.

Quid quod tam excellens, tamq; sanctum vel ipse Diabolus putabat jejuniu, ut Christum præcipue ex jejunio plusquam hominem esse suspicaretur? Sic Petrus Ravennas ad illa verba, Si filius Dei es. Videte, inquit, quid de jejuniis ipse sentiat inimicus. Videtis, quod jam non homines, sed Dei filios credit, quos liberos à ventris conspexerit ser virute.

Hinc Patres, eos, qui jejunio dediti sunt, Angelos vocant. Sic præcipue Basil. & Chryl.

¶ De efficacia jejunii.

Ecl. 35.

Datur orationis efficacia, quod cælos penetret: Oratio humiliantis se, nubes penetrabit. Sed notandum est, hanc orationem solam non esse, sed suam comitem habere jejunium. Hoc sibi vult: Humiliantis se. Humilabam in jejunio animam meam. Oratio ergo cum jejunio, & jejunium eù oratione cælos penetrabunt, & non descendent, donec Altissimus aspiat. Ubi notandum, quod de tali oratione dixit Ecl. quod nubes penetrabit, & donec propinquet, non consolabitur. Metaphora ducta ab aula Principum. Vidisti aliquem, qui Principis aurem exposcat? non consolatur, donec propinquet: sic oratio cum jejunio, non quiescit, nec ullam consolationem admittit, donec propinquet ad aures Dei, qui mox mox orata concedit, quod est: non elongabit, non

tardabit, seu non differet; quod significantius explicat, subdens: Non habebit patientiam.

Annon id patet in jejunio Ninive, in quo vel animalia jejuna verunt? Et animalia non gustent quidquam. Quam velox propterea Deus ad ignoscendum?

Quid ea divinorum viscerum contorsio in ea fame, ac terra jejunio, tempore Eliæ? Ut jejunium divina viscera commovebat?

Hinc Propheta ad permovendam divinam misericordiam, ut perpendit Chrysolostom. Cervus, inquit, in agro peperit. & hom. ad pop. reliquit; quia non erat herba: & onagri steterunt in rupibus, traxerunt ventum quasi dracones, defecerunt oculi eorum, quia non erat herba. Domine, fac propter nomen tuum. Ut vel ex animalium jejunio Deum ad miscendum commoveret!

Et alibi vim jejunii admirans Chryl. Iejunium (inquit) urbem magnam, Nini-ven ad ipsum barathrum jam inclinantem caput, & venientem desuper plagam accepturam, veluti quædam desuper stans potentia, ex carnificis manibus eripuit, atque ad vitam reduxit.

D De Angelorum custodum erga homines studio, & amore.

PUNCTUM XCVII.

ET quoniam ieiunium est cibus Angelorum. & oratio est læticia, & id est, quod pro nobis cum Deo Angeli pertractant, ad nostrum nunc custodem Angelum digrediamur. Et primùm:

Ut sumus ingrati ad assidua, quæ ex nostris custodibus Angelis accipimus, beneficia! Mox nati custodem Angelum habemus, qui tali, tantaque diligentia, & amore nos custodit.

Supra muros tuos Hierusalem, constitui custodes, tota die, & tota nocte in perpetuum non tacebunt. Quis vel amore, et si maxime, vel mercede, et si diligentissimus facientes suos mulus, perpetuo, tota die, & tota nocte studium, &

00 2 super amor,